

РЕШЕНИЕ

№ 25874

гр. София, 26.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Стаменка Симеонова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3298** по описа за **2026** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно- процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по касационна жалба на Агенция "Пътна инфраструктура" /АПИ/ срещу решение № 4728 от 2026 г. постановено по НАХД № 12638/2025 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 115-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 9478/16.07.2025 г. издадено от началник на отдел "Оперативен контрол и контрол по републиканската пътна мрежа" към дирекция "Анализ на риска и оперативен контрол" при Агенция "Пътна инфраструктура", с което за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а", предл. 2 от Закона за пътищата (ЗП) и на осн. чл. 53, ал. 2 от ЗП на Д. В. Д., ЕГН: [ЕГН] е наложено административно наказание глоба в размер на 4500 лева.

В касационната жалба се навеждат подробни доводи за неправилност и незаконосъобразност поради неправилно приложение на материалния и процесуалния закон. Счита, че в процесните НП и АУАН не е налично двусмислие/несъответствие или противоречие в диспозитив и мотиви. Твърди, че при направената проверка жалбоподателя не е представил разрешително за платени пътни такси (или документ за платена такса), поради което правилно и законосъобразно му е съставен АУАН, а в следствие с НП му е наложена предвидената в ЗП глоба. Излага доводи, че движейки се по републиканския път, без издадено разрешение от администрацията, само по себе си е в достатъчна степен обществено опасно поради това, че е в разрез с разрешителния режим, въведен като допълнителна гаранция за безопасност на движението. Касаторът твърди, че

настоящият случай не се касае за ангажиране на отговорност за това, че водачът на ППС не се е снабдил с разрешение, въпреки законовото задължение. Ангажираната му отговорност е обективизирана с оглед на това, че същият извършва движение на ППС (тежко), без разрешение на пътната администрация управляваща пътя (АПИ). Сочи, че безспорно в съдебно заседание и от представените писмени доказателства се установява, че процесното ППС (тежко) е управлявано от Д. В. Д.. Излага мотиви, че процесното ППС не е било снабдено с разрешително или квитанция за платени пътни такси за констатираните при проверката параметри. Посоченото се потвърждава и от представената разписка от 07.11.2024 г., изрично подписана от водача на МПС. Искане за отмяна на атакуваното решение и евентуално връщане на делото на районен съд за преквалифициране на основание с оглед на налагане на наказание по-благоприятно за дееца по ЗДвП. Претендират се разноси и се прави възражение за прекомерност на претенцията за адвокатски хонорар.

В законоустановения срок е постъпил отговор на касационната жалба, с който ответната страна - Д. В. Д. развива подробни съображения за правилност на оспорваното решение. Твърди, че наложените доводи в касационната жалба за правилно приложение на материалния закон и компетентност на наказващия орган са изцяло неоснователни и не се подкрепят от събраните в хода на административно-наказателното производство доказателства. Излага доводи, че в случая безспорно, че Д. е само нает водач, а собственик на ППС е търговското дружество „Сиби Транс“ ЕООД. Сочи, че посочването на грешна правна квалификация в НП не е формален пропуск, а съществено нарушение на материалния закон, което представлява абсолютно основание за отмяна на НП, тъй като нарушава правото на защита на санкционираното лице. Счита, че в случая е налице и некомпетентност на наказващия орган доколкото правилната правна квалификация на деянието е по ЗДвП, а не по ЗП. Претендира разноси.

Прокурор от СГП дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба. Счита решението за правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, X - ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл.210, ал.1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл.211, ал. 1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл.218, ал.2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл.220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

От фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено, че на 19.06.2025 г., около 08.49 часа, на път II-18, км 25 на отбивна площадка в посока кв. Кремиковци – [населено място], инспектори към АПИ спрели за проверка Д. В. Д., който управлявал и извършвал превоз на товари със съчленено ППС с пет оси - МПС с две оси марка Скания, модел Р 500 ЛА 4Х2 МНА, с рег. [рег.номер на МПС] и полуремарке с 3 оси, в рег. [рег.номер на МПС] като в процеса на извършената проверка е установено, че водачът извършва превоз на РЕЧЕН ПЯСЪК 0/4 мм, без разрешение за дейности в рамките на специалното ползване на пътищата (Разрешително), съгласно изискванията на чл. 8, ал. 1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

Необходимостта от разрешително била доказана от направеното измерване с електронна везна за измерване на маса и поосово натоварване на ППС, модел DFW-KR № 118844 и ролетка № 1302/18/5 м/, при което било констатирано, че при измереното натоварване на задвижващата /2ра/ единична ос на МПС е 13.435 т, при максимално допустимо натоварване на задвижващата ос 11.5 т., превишение 1.935 т.; при измерено разстояние между осите 1,32 м., сумата от натоварването на ос на тройната ос на полуремаркетото е 32,600 т. при максимално допустимо натоварване на оста 24 т., съгласно чл. 7, ал. 1, т. 3, б. „б“ от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движени на извънгабаритни и/или тежки ППС, като превишаването е с 8,600 т.

За извършеното нарушение на Д. В. Д. бил съставен АУАН № 0011038/19.06.2025 г. за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а" от Закона за движение по пътищата, във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4, б. "а", чл. 7, ал. 1, т. 3, б. „б“, чл. 8, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1, предл. 1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ. Въз основа на АУАН е издадено процесното НП.

От правна страна въззивният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни лица. Приел е, че административнонаказателната отговорност на физическото лице – водач на ППС е ангажирана неправилно по реда и на основание Закона за пътищата. Позовал се е на Тълкувателно постановление № 2 от 08.10.2025 г. по т. д. № 5/2023 г. Развил е съображения и за липса на основание за преквалифициране на нарушението по приложимите към "водача" като субект на нарушението административнонаказателни разпоредби от Закона за движението по пътищата.

Настоящият касационен състав приема за правилни изводите на въззивния съд, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Установяването на административното нарушение и налагането на административно наказание са извършени от компетентните административни органи /чл. 261, ал. 1 и ал. 2 ЗОП/. Спазени са сроковете по чл. 261, ал. 1 ЗОП и чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, не е изтекъл и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3, във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от Наказателния кодекс.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така както са установени от въззивния съд.

В случая следва да бъде съобразено Тълкувателно постановление № 2/08.10.2025г. по Тълкувателно дело № 5/2023г. /постановено преди изготвяне на съдебното решение/, на Общото събрание на съдиите от Наказателна колегия на Върховния касационен съд и от Първа и Втора колегия на Върховен административен съд по следния въпрос: „Нарушение по чл.53, ал.1, т.2 във връзка с чл.26, ал.2, т.1, буква "а" от Закона за пътищата или такова по чл.177, ал.3, т.1 във връзка с чл.139, ал.1, т.2 от Закона за движение по пътищата извършва водачът, който управлява извънгабаритно или тежко пътно превозно средство по пътищата, отворени за обществено ползване, без да е налице разрешение за движението на това пътно превозно средство?“ и е постановено, че „Водачът, който управлява извънгабаритно или тежко пътно превозно средство по пътищата, отворени за обществено ползване, без да е налице разрешение за това, извършва нарушение по чл.177, ал.3, т.1 във връзка с чл.139, ал.1, т.2 от Закона за движение по пътищата, когато не е собственик на пътното превозно средство или лицензиран превозвач, осъществяващ превоза, съответно не е наредил превоза.“ Съгласно разпоредбата на чл.130, ал.2 от Закона за съдебната власт, тълкувателните решения и тълкувателните постановления са задължителни за органите на съдебната и изпълнителната власт, за органите на местното самоуправление, както и за всички органи, които издават административни актове.

От ангажираните по делото доказателства не се установява касаторът да е собственик на

посоченото по-горе ППС или да има качеството на лицензиран превозвач, осъществяващ процесния превоз.

Във връзка с изложеното, по настоящото дело безспорно се касае за извършено нарушение на водач, който управлява извънгабаритно или тежко пътно превозно средство по пътищата, отворени за обществено ползване, без да е налице разрешение за това, поради което следва да отговаря само по чл.177, ал.3, т.1 от ЗДвП за допуснатото нарушение на чл.139, ал.1, т.2 от ЗДвП и не носи отговорност по чл.53, ал.1, т.2 от ЗП за нарушение на чл.26, ал.2, т.1, б. "а" от ЗП.

Макар безспорно да се установява описаното в АУАН и в НП деяние и същото да съответства на нарушение на чл.177, ал.3, т.1 от ЗДвП вр. с чл.139, ал.1, т.2 от ЗДвП, то не може да бъде преквалифицирано на основание чл.63, ал.7, т.1 от ЗАНН. Това е така тъй като към датата на извършването му и към датите на съставяне на АУАН и на издаване на НП органите на АПИ не са били компетентни да съставят АУАН и да издават НП за нарушения по ЗДвП, с изключение на конкретно посочени. Едва с изменението на чл.189, ал.12 от ЗДвП /Доп. ДВ, бр.51 от 2007г., предишна ал.4, бр.10 от 2011г., изм., бр.64 от 2025г., в сила от 7.09.2025г./ изрично е предвидена компетентност на председателя на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" или определени от него длъжностни лица, да издава наказателни постановления, каквато не е била предвидена в разпоредбата в относимата й редакция към датата на издаване на НП.

След като деянието не може да се преквалифицира на основание чл.63, ал.7, т.1 от ЗАНН делото не следва да се връща на СРС за ново разглеждане. Обжалваното решение следва да бъде оставено в сила, макар и поради други мотиви.

Предвид изложените съображения решението на СРС следва да бъде оставено в сила, по посочените съображения.

При този изход на спора следва да бъде уважена претенцията на ответника за присъждане на разноски в размер на 306,4 евро (600 лв.), представляващи договорено и платено адвокатско възнаграждение.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд София - град, X касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4728 от 2026 г. постановено по НАХД № 12638/2025 г. по описа на СРС, НО, 115-ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ) да заплати на Д. В. Д. направените от него разноски, в размер на 306,4 евро (600 лв.)

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.